

РЕШЕНИЕ

№ 7104

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6669** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след обезсилване на решение №5138/23.07.2019 г., постановено по адм. дело № 5724/2019 г. по описа на Административен съд София-град с решение № №8849/06.07.2020 г., постановено по адм. дело № 10536/2019 г. по описа на Върховния административен съд. С оглед задължителните указания като ответник по делото е конституиран издателят на оспореното предписание – старши инспектор в отдел „Контрол на храните“ към ОБДХ- К.

Първоначалното производство е образувано по жалбата на „К. България Е. енд Ко“ КД против предписание №000776/27.03.2019г., издадено от старши инспектор в отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ – К. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради липса на компетентност на неговия издател, неправилно прилагане на материално правните разпоредби и противоречие с целта на закона. Изтъква се, че предписанието е съставено в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Сочи, че административният орган по никакъв начин не е пояснил на база на какво е стигнал до заключението, че не са осигурени условия за предотвратяване на замърсяване и, че това би довело до негодност за консумация на храните. Липсва и конкретика относно очакваното и изискуемо поведение от страна на адресата на предписанието. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - старши инспектор в отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ – К.

(конституиран съобразно задължителните указания, дадени с решение № 8849/06.07.2020 г., постановено по адм. дело № 10536/2019 г. по описа на Върховния административен съд) изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в депозираното по делото писмено становище.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Въз основа на годишен план за извършване на инспекции в обекти за търговия на дребно с храни и заведения за обществено хранене в обект хипермаркет „К.“ в [населено място], [улица] извършена проверка от служители на ОБДХ - К.. В хода на проверката е установено, че непредварително опаковани, преработени, предназначени за директна консумация храни – хляб, хлебни изделия и тестени закуски се предлагат за продажба по начин, който не ги предпазва от замърсяване, поради непосредствена близост до клиентите на обекта. Констатациите от проверката са обективирани в доклад от 27.03.2019 г.

Въз основа на тези констатации, старши инспектор ОДБХ-К. д-р В. П. е издала оспореното предписание, с което фактическите констатации от проверката са квалифицирани като нарушение на изискванията на Приложение II, Глава IX, т. 3 от Регламент (ЕО) 852/2004 относно хигиената на храните и е предписано да се осигурят подходящи условия за предпазване от замърсяване на неопакowanите, произвеждани в обекта храни на етап предлагане на краен потребител в срок до 12.04.2019 г. Отговорността за изпълнение на предписанието е възложена на Л. С. Х. на длъжност „управител на Филиал 2300“ в [населено място].

Предписанието е връчено на 29.03.2019 г., а жалбата до съда е подадена чрез ОДБХ - [населено място] на 08.04.2019 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21 от АПК, подадена е от лице - адресат на акта, чиято правна сфера той неблагоприятно засяга и в преклузивния срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган съгласно чл. 28, ал. 1 от Закона за храните (отм. ДВ бр. 52 от 9.06.2020 г., в сила от 9.06.2020 г.). Видно от приложената по делото заповед №РН-0095/16.07.2010г. на генералния директор на Национална ветеринарномедицинска служба, д-р В. П. е назначена на длъжност инспектор в отдел „ДВСК“ при РВМС [населено място]. Със заповед № КН-21/08.01.2019 г. на директора на ОБДХ същата е включена в екипа за контрол на обекти от търговска мрежа и обществено хранене в I-ви район на контрол – [населено място]. От представената по делото длъжностна характеристика за заеманата понастоящем длъжност от д-р В. П. - старши инспектор в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ К., се установява, че едно от основните ѝ задължения е съставяне и връчване на предписания при установени нарушения на европейско и национално законодателство, регламентиращо изисквания за безопасност на храните.

Оспореното предписание е издадено в установената писмена форма, съдържа реквизитите, разписани от нормата на чл. 59 от АПК, доколкото в Закона за храните (отм.) липсват специални изисквания към формата и съдържанието на акта, посочени

са фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила. Фактическите констатации от извършената проверка са обективирани в нарочен доклад, който е надлежно връчен на представител на проверявания обект, като по този начин е реализирано и гарантираното му от закона право на защита.

По отношение на правилното прилагане на материалния закон, в каквато насока са изтъкнатите от пълномощника на оспорващия основни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, настоящият съдебен състав намира следното:

Разпоредбата на чл. 30а, ал. 1 от Закона за храните (отм.), послужила като правно основание за издаване на оспореното предписание, разписва, че констатирано несъответствие с нормативните изисквания при официалния контрол компетентните органи могат да предприемат някои от действията по чл. 30, ал. 1, с цел производителят или търговецът на храни да предприеме коригиращи действия за отстраняване на несъответствието и причините за появата му. Според ал. 2, при предприемане на действията по ал. 1 компетентните органи вземат под внимание същността на несъответствието и водената документация от производителя или търговеца. В чл. 30, ал. 1, т. 4 от ЗХ (отм.) е предвидено, че компетентните органи имат право да посочват в писмен вид конкретно установените от тях отклонения от нормативните изисквания, без да дават указания за начина на отстраняване.

В конкретния случай е предписано да се осигурят подходящи условия, които да предпазват от всякакво замърсяване изложените за продажба храни – неупаковани хляб и хлебни изделия. Съгласно чл. 2 от Наредба № 1 от 26.01.2016 г. за хигиената на храните, издадена на основание чл. 17, ал. 2 от ЗХ, производителите и търговците на храни са длъжни да спазват условията за производство и търговия с храни, регламентирани в Регламент (ЕО) № 852/2004. Регламентът е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки. Съгласно Приложение II, глава IX, т. 3 на всички етапи на производството, обработката и разпространението храните трябва да се предпазват от всякакво замърсяване, което би могло да ги направи негодни за консумация от хора, вредни за здравето или ги замърси по такъв начин, че би било неразумно да се очаква да се консумират в това състояние“.

Изводите на административния орган са конкретни и се подкрепят от данните по преписката. Изложените факти и обстоятелства обосновават извод за нарушение на Приложение II, глава IX, т. 3 от Регламент (ЕО) № 852/2004 г. Налице са безспорни доказателства за неспазване на нормативните изисквания.

Изводът за наличие на такъв риск е правилен, доколкото описаното нарушение в предписанието ясно посочва, че са създадени условия за директен контакт на всички потребители, намиращи се в търговската зала на обекта с неупакованите продукти. Директният контакт може да бъде осъществен чрез докосване с ръце и дрехи, върху храните се отлага прах, възможно е да попаднат секретри при кихане и кашляне или да бъдат поставени чужди тела с разнообразен произход и т.н. В тази връзка не се споделя от съда изложеното от жалбоподателя, че поставянето на прегради или похлупаци върху артикулите, няма как да гарантира абсолютно стерилна среда на хлебните изделия. На следващо място найлоновите ръкавици, хартиените пликчета и щипката, които оспорващия твърди, че са поставени, с които клиентите се самообслужват, не могат да защитят хлебните изделия от замърсяване. Те предпазват от евентуално докосване с ръце на хлебните изделия, като няма гаранция за тяхното

реално ползване от клиентите, но не предпазват продуктите от праха, който се отлага върху тях, както и от секрети при кихане и кашляне, или поставяне на чужди тела с разнообразен произход /физичен, химичен, микробиологичен/.

Видно от проектната документация на обекта, съгласувана със становище №18/19.01.2009 г. предварително опакованите хляб и хлебни изделия се съхраняват във витрина за хляб – оборудване нанесено на чертежа с № 29. Обектът е регистриран по този начин на представяне на неопаковани храни (хляб и хлебни изделия). Може да се предположи, че след регистрацията на обекта са отстранени съществуващите стъклени предпазни покрития. Т. е такива са съществували, но в момента на проверката са били отстранени и компетентният орган не е бил информиран предварително и не е давал съгласие за премахването им.

Не на последно място, настоящият съдебен състав намира за неоснователни и доводи изложени в жалбата за незаконосъобразност на оспореното предписание, поради липсата на конкретика относно очакваното и изискуемо поведение от страна на адресата на предписанието. Нормата на чл. 30, ал. 1, т. 4 от ЗХ (отм.) категорично забранява на компетентните органи да дават указания за начина на отстраняване на констатираните от тях отклонения от нормативните изисквания. Единственото правомощие, с което те разполагат е да посочват в писмен вид конкретно установените от тях отклонения.

Оспореното предписание не противоречи и на принципа за съразмерност в административното производство /чл. 6 от АПК/ и е в съответствие с изискването за "необходимост" по чл. 30а от ЗХ. Нормативно това е отразено в чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕО) № 852/2004 г. „изразите, „когато е необходимо“, „когато е целесъобразно“, „подходящо“ и „достатъчно“ означават съответно когато е необходимо, когато е целесъобразно, подходящо или достатъчно, с оглед постигане целите на настоящия регламент“.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира, че при издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и административния орган правилно е приложил материалния закон, което налага отхвърляне на жалбата.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К. България Е. енд Ко“ КД против предписание №000776/27.03.2019г., издадено от старши инспектор в отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ – К..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: